

Huismusschen te Rotterdam

DOOR

J. VELLENGA.

In het verslag onzer ledenvergadering op 5 Juni 1915, Jaarg. IV, aflev. 3, staat een opmerking betreffende de huismusch.

Groote koppels musschen verzamelen zich gedurende de wintermaanden en in het vroege voorjaar tegen den avond op bepaalde plaatsen in Amsterdam, zoo deelde de Heer Tjeerd de Vries mede. Het was de Heer Lels, die hieraan toevoegde, dat dit verschijnsel ook te Rotterdam op het Beursplein is waar te nemen.

Het is inderdaad een merkwaardig verschijnsel; het aardigst is wel het aankomen, soms één alleen, dikwijls twee, drie, een heel troepje tegelijk.

De ontvangst door hen, die al eerder op stok gegaan zijn, is niet altijd hartelijk. Laatkomers vinden de musschen blijkbaar al even vervelend als wij.

Voor wie hiervan te Rotterdam met eigen oogen willen genieten, is het van belang te weten, dat onze musschen verhuisd zijn. Er slaapt er 's nachts niet één meer op het Beursplein. Die duizenden musschen daar waren te hinderlijk door wat zij lieten vallen. Onze gemeentelijke autoriteit, die in deze moeilijke tijden al haar grootsche plannen tot verbetering van de „Binnenstad” met krachtige hand heeft doorgezet, kon de *Passer domesticus* daar niet ongemoeid laten; zij maakten het al te bont, ook in letterlijken zin.

Op een van de donkere dagen vóór Kerstmis 1915, tusschen 4 en 5 uur, zag ik hoe onder een boom op het Beursplein een man van de gemeentereiniging ging staan, gewapend met een geweer en dat zich een politieagent naast hem posteerde.

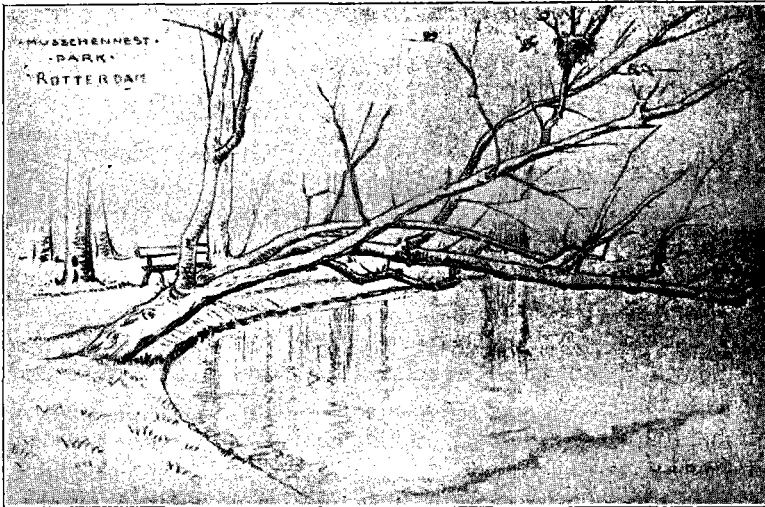
De eerste schoot eenige malen met los kruit recht omhoog. Het was een geweldig geknetter, vele malen weerkaatst door de hooge muren der belendende gebouwen. Men had moeten zien hoe die slapende en halfslapende musschen verschrikt wegstoven; slechts enkele, die ver van den stam een plaatsje hadden gevonden, bleven roerloos zitten. Zoo ging het bij elken boom.

Dit vuren is zooveel avonden aaneen herhaald, dat alle musschen

verdwenen zijn. Nu zitten zij voorloopig in de boomen op de Groote Markt tegenover Erasmus, 300 à 400 M. van het Beursplein verwijderd. Het is opvallend, hoe de boomen, die het felst door het licht der straatlantaars beschenen worden, het dichtst bezet zijn.

Naarmate de dagen lengen, vermindert het aantal. Hoeveel er nu nog zijn? Op 16 Maart j.l. heb ik er honderd geteld en toen getracht het totale aantal te schatten; ik kwam tot 3000.

Zeer terecht heeft de Heer Jac. P. Thyse gezegd, dat de steden in de ornithologie een bijzondere plaats innemen. Daar is bijvoorbeeld het nestelen der musschen. Op onze moderne platte daken gaat het niet; verreweg de meeste schuine daken hebben goed op elkaar sluitende dakpannen; zware boomen met gaten in den stam zijn er sedert de stormen van 1912 haast niet meer; pyramide populieren? een enkel rijtje. Waar moeten die duizenden musschen nestgelegenheid vinden? De woningnood te Rotterdam is groot, maar onder de musschen is zij het ergst.

Is het te verwonderen, dat het gezonde jonge dier, dat nu eenmaal gehoorzamen moet aan de natuurwet, in dezen geheel gaat afwijken van de gewoonte van zijn country-cousin en heel gewoon tusschen dunne takjes van de boomen in park en plantsoen een nest bouwt, dat ons, als die boom in een andere omgeving stond, eerder zou doen denken aan zanglijster of gaai? Bovenstaande tekst-

figuur, naar een teekening, die een vriend mij welwillend verstrekte, geeft een voorbeeld van zulk een nest, toen het nog niet voltooid was. Nu het geheel af is, is duidelijk te zien, dat het vrij groot is, van boven bedekt, goed gebouwd, met een gat aan den eenen kant dicht bij den top.

Rotterdam, 18 Maart 1916.

Een verzoek aan de leden in zake zieke Boschduiven.

Overeenkomstig het besluit, genomen op de wetenschappelijke vergadering te Amsterdam op 28 November j.l. (zie Ardea IV p. 137), werd de hulp van de Rijksveeartsenijschool ingeroepen voor het onderzoek van zieke Boschduiven. Van Dr. H. MARKUS, directeur van het Pathologisch Instituut aldaar, ontving het bestuur bericht, dat het onderwerp hem in buitengewone mate interesseert. Dr. MARKUS geeft de volgende aanwijzingen omtrent verzending enz.

De dood gevonden duiven moeten ongeschonden en zoo spoedig mogelijk als ijgoed verzonden worden aan het volgend adres:

Aan het Pathologisch Instituut van de Rijksveeartsenijschool
(Directeur Dr. H. MARKUS)
Biltstraat 166, Utrecht.

Aan hetzelfde adres is correspondentie over de gezonden dieren enz. te zenden.

Voorloopig is het het best, de doode duiven in papier (perkamantpapier is daarvoor uitstekend) te wikkelen en te verzenden in een stevig goed gesloten houten kistje. Indien noodig, kan de ruimte buiten het papier worden opgevuld met houtwol, zaagsel of watten.

Het bestuur noodigt de leden, die daartoe in de gelegenheid zijn, uit, Dr. MARKUS zooveel mogelijk met materiaal voor zijn onderzoek te helpen. Dat de ziekte niet tot de buurt van Alblasterdam en Hardinxveld beperkt is kan hieruit blijken, dat ondergeteekende onlangs een dood gevonden duif met een gezwel aan den snavel uit Eerbeek naar Dr. MARKUS kon opzenden.

L. F. DE BEAUFORT, *Secr.*